

Moni meistä kasvattajista tietää jo sen tunteen, kun kasvattaminen ei olekaan ruusuilla tanssimista. Ja uskallan väittää, että jokainen kasvattaja sen tulee jossain kohti huomaamaan. Haluankin tällä kirjoituksellani kunnioittaa Babin muistoa ja samalla painottaa kaikille kissojen sydänultraamisen tärkeyttä. SYDÄNULTRA ON PIENI, MUTTA TÄRKEÄ INVESTOINTI RAKKAIDEN KISSOJEMME TULEVAISUUTEEN!

Itse koin lyhyen kasvatusurani kamalimman päivän, kun kotona kasvanut kilppariprinsessa Babi (Derekaz Dixieland Rock) sai Patent Ductus Arteriosus (PDA)-diagnoosin. PDA eli avoin keuhkovaltimoyhteys on ultranneen lääkärin mukaan kissoilla melko harvinainen, koirilla yleisempi synnynäinen sydämen kehityshäiriö. Normaalisissa kehityksessä valtimotiehyt keuhkovaltimon ja aortan kaaren välillä sulkeutuu heti syntymän jälkeen, mutta sairaassa yksilössä tiehyt jää auki ja mahdollistaa veren virtaamisen aortasta keuhkovaltimeen. Ainoa hoitomahdollisuus on kirurginen, lääkityksestä ei yleensä ole apua.

Babi oli vasta muuttanut omaan kotiinsa, kun se alkoi hengittää todella nopeasti ja silmiinpistävästi. Se kuitenkin muuten toimi aivan normaalisti, leikki ja riehui, söi hyvällä ruokahalulla, kävi hiekkalaatikolla, kehräsi ja hurmasi. Aluksi epäilimmekin jonkunlaista hengitystietulehdusta ja pentu käytettiin eläinlääkärissä. Verikokeiden perusteella tulehdusarvot olivat hieman koholla, eläinlääkäri epäili bakteeritulehdusta ja Babi sai antibioottikuurin. Sydän- ja keuhkoäänissä ei kuulunut mitään erikoista, joskin vilkasta pentua on joskus hankala kuunnella tarkasti.

Viikon edetessä pennun hengitys tasaantuikin ja huokaisimme helpotuksesta. Kunnes lauantai-iltana hengitys yhtäkkiä taas alkoikin nopeutua. Vertailimme luonani olleisiin pentuihin videoiden välityksellä ja Babin hengitys oli silmiinpistävä nopeaa ja pinnallista. Päätimme viedä maanantaina Babin uudestaan eläinlääkäriin. Maanantaina kahden eläinlääkärin suorittamien kuunteluiden perusteella Babilla todettiin sydämessä pieni sivuääni ja rintaonteloroöntgenistä näkyi pienen sydämen laajentuneen tuplakokoiseksi keuhkojen täytyneen jo puoliksi nesteellä. Nesteenpoistolääkityksen kanssa kotiin ja alkoi sydänultrataitoisen eläinlääkärin metsästys..

Koska kyseessä oli hiihtolomaviikko, arvata saattaa kuinka vaikeaa lääkärin löytäminen oli. Tampereen alueen useammasta ultrataitoisesta lääkäristä vain yksi oli paikalla ja saimme onneksi ajan heti seuraavalle

päivälle. Odottaminen oli yhtä tuskaa. Parasta toivoen ja pahinta peläten suuntasimme eläinlääkäriin pikkuneidin kanssa, Babi reippaana ja uteliaana kuten aina. Pian sydämen ultralla nähtyään lääkäri jo sanoi, että vasen kammio on rajusti suurentunut ja huonolta näyttää. Ultrauksen edetessä diagnoosi vahvistui. Kun kyseessä 15-viikkoinen pentu, jolla jo oireet alkanut ilmetä, ei kissoille yleisesti muutenkaan tehty leikkaushoitokaan todennäköisesti pentua pelastaisi ja ennuste on todella huono.

Kävimme asiaa läpi omistajien kanssa ja olimme yhtä mieltä siitä, että eutanasia olisi Babille armelian vaihtoehto. Babi lähti vielä muutamaksi päiväksi kotiin, jonne eläinlääkäri tulisi hänet saattelemaan paremmille metsästysmaille. Tuntuu niin epäreilulta, että vasta elämänsyrjään kiinni päässyt nuori kissa ei saa jatkaa elämäänsä, mutta näin luonto Babin kohdalle määräsi... Meillä oli mahdollisuus tuntea hänet vain hetken aikaa, mutta Babi jätti tassunjälkensä sydämiimme.

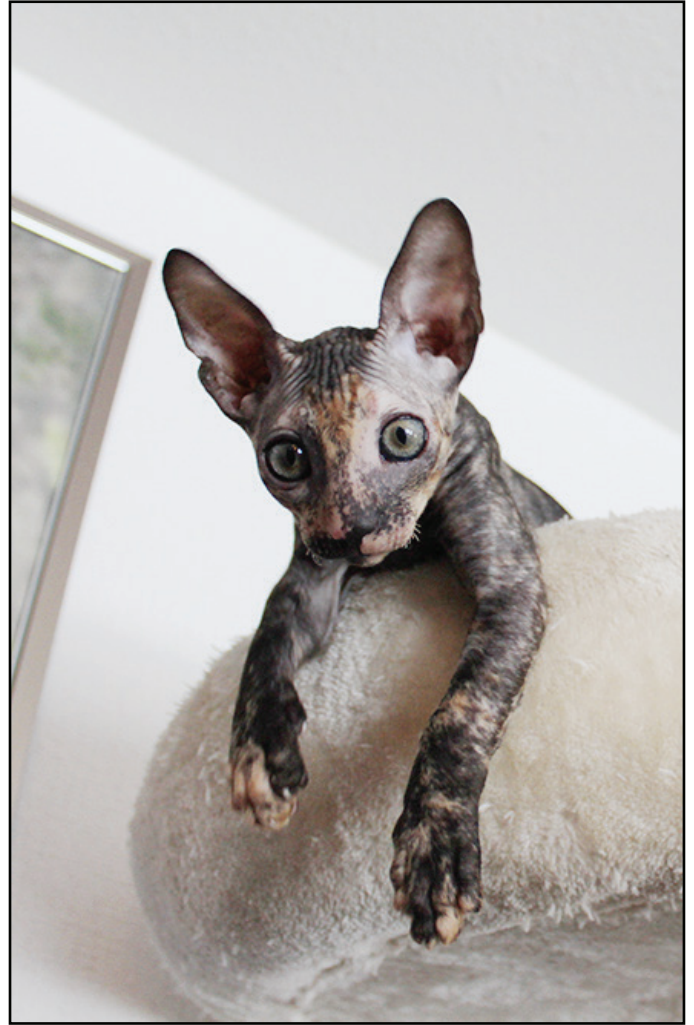
Babilla ei rokotuksilla ollut sivuääntä kuulunut ja edes ultrannut lääkäri ei sivuääntä kuullut. Kuinka usein kuuleekaan kasvattajien sanovan, että eläimellä on ihan terve sydän, ei ole rokotuksilla tai terveystarkastuksissa mitään outoa sydämessä kuulunut. *Ei kuullut kolme eläinlääkäriä Babinkaan sydämessä mitään outoa, vaikka sydän veteli jo ihan viimeisiään!* Moni perustelee ultraamattomuutta sillä, että ultra kertoo vain sen ultraamishetken tilanteen eikä siksi koe sitä tarpeelliseksi, voihan se

sydänsairaus tulla myöhemminkin ja mitäs sitten... Itse koen sen ensiarvoisen tärkeäksi, että tiedän kissalla olleen terve sydän edes sillä ultraamishetkellä. Voin pennunostajalle kertoa rehellisesti ja faktoihin perustuen, että vanhemmilla ei ole sydämessä rakenteellista, synnynäistä vikaa. Tämä Babinkaan sydänvika ei lievimmillään eläinlääkärin mukaan välttämättä oireile mitenkään, mutta edetessään oireita alkaa tulla. Saati mitä muita sydänvikoja- ja sairauksia onkaan olemassa...

Babin menetys on minulle kasvattajana tietysti todella kamalaa, mutta suren Babin omistajien puolesta, jotka saivat nauttia uuden kissanpennun seurasta vain muutaman viikon. Se ei ole oikein ketään kohtaan, en soisi menettämisen kipua ja tuskaa kenellekään. Sairauksia on tietysti monia ja kaikkea ei voi ennakkoon tutkia, mutta sydämiä voidaan ja miksei sitä tehtäisi? Pennunostajat, kysykää ihmeessä kasvattajalta miksei vanhempia ole ultrattu. Meillä kasvattajilla ei ole kristallipalloja, mutta meillä on käytössämme varsin kohtuulliseen hintaan taitavia eläinlääkäreitä ja tarkkoja ultralaitteita, joten miksi emme tekisi parastamme sen eteen, että kasvattimme saisi elää mahdollisimman pitkän ja terveen elämän? Ettei ainakaan edesautettaisi niiden sairauksien etenemistä ja leviämistä sulkemalla silmämme näin tärkeiltä asioilta. Jos edes yksi kasvattaja tämän kirjoituksen luettuaan muuttaakin mielensä ja alkaa sydänultrata kasvatuskissojaan, voimme mahdollisesti välttyä seuraavalta pieneltä sydänvikaiselta kissalta.

Kasvattajana tietysti syyllistin ensin itseäni, mutta lopulta tajusin, että olin aidosti tehnyt ja yrittänyt pentujen eteen parhaani. Vanhemmat ja lähisuku on sydänultrattu, rakenteellista sydänvikaa ei ole esiintynyt eikä muitakaan sydänongelmia. En olisi siis voinut tehdä enempää asian eteen, vaikka kuinka asiaa pyörittelen. Tämä oli todella huonoa tuuria ja eläinlääkäri piti hyvin epätodennäköisenä, että Babin sisaruksilla olisi samaa vikaa. Kuten kaikki kasvatuskissani, myös Babin sisarukset tullaan ennen kasvatuskäyttöä sydänultraamaan sydänspesialistin toimesta.

Meidän ihmisten harmiksi ja suureksi suruksi kissojen taivaassa oli kipakalle kilppariprinsessalle tilaus... Kiitos Babin omistajille, että pikkuneiti sai varmasti onnellisen loppuelämän. Parempaa, rakastavampaa ja ymmärtäväisempää kotia en olisi Babille voinut toivoa. Paljon rapsutuksia Babille sinne jonnekin, meillä on sinua kova ikävä <3

*Babia kaivaten,
omistajat ja kasvattaja*